

Henk - folkforum.nl

De diversiteit bevalt me. Het gaat van verstilde poëzie tot gedreven dans, naast onverwachte keltische harpklanken, stokoude liederen en zelfs een Mexicaanse zarabanda.

Het album grossiert in mooie melodieën. Al meteen hoor je een schitterende ingetogen pavane op sopraansax. Ook de doedezakmelodie Scoone figure mag er zijn en de keltische harpsolo in Pu Amor, maar de mooiste vind ik die van Tant ai mon còr, met verheven zang van sopraan Els Van Laethem (ook Huelgas Ensemble) en een kippenvel-intermezzo op doedezak en luit.

Uitersten als jazz en oude muziek hebben ze in inventieve arrangementen bijzonder knap bij elkaar gebracht. De Occitaanse muziek wordt verpakt in prachtige klankkleuren.